

Pasi Hujasen lähettikirje 9/2018, 5.11.2018

Onko lammas arvokkaampi kuin Jeesus?

kysyi eräs Puškinin seurakuntalainen, kun kirkon vanha alttaritaulu oli vaihdettu uuteen lasimaalaukseen.

Vanha alttaritaulu on neuvostoajalta eikä taiteellisesti kovin korkeaa tasoa.

Uusi lasimaalaus saatiin lahjoituksena – kyseisellä taiteilijapariskunnalla on kirkon kellarissa pieni varastotila.

Venäjällä ortodoksikirkot ovat älyttömän hienoja – kultaa ja jalokiviä ei ole säästetty.

Itse pidän arkisemmasta uskosta.

Suomessa ”elitismi” näkyy mm. piispojen valinnassa. Aikanaan sanottiin, että piispaksi ei voi Suomessa päästä, jos ei ole teologian tohtori. Taitavat kaikki nykyiset piispammekin olla tohtoreita. Lisäksi piispaksi on helpompi päästä kirkon byrokraattina kuin seurakuntapappina – onneksi on poikkeuksiakin, esimerkiksi arkkipiispa Tapio Luoma ja Helsingin piispa Teemu Laajasalo valittiin piispaksi seurakuntavirasta. Espoon piispaksi valittu Kaisamari Hintikka ei ole tainnut olla päivääkään ”tavallisessa seurakuntatyössä”.

Aikaisemmin – ja ehkä vieläkin – McDonald’silla oli periaate, että uuden johtajan pitää tehdä aluksi kaikkia talon töitä – myydä hampurilaisia kassalla jne. – jotta hän tietäisi firman toiminnan. Minusta kirkossa voisi olla samoin.

Minä aloitin kirkollisen työurani keräämällä kolehtia Imatrankosken kirkossa – suntio pyysi usein seurakuntanuoria avukseen. Välillä sälekaihtimet heiluivat, mutta kolehti tuli kerätyksi.

Vähän aikaa sitten korjasin Tuutarin kirkon aita ja alakerran käytävän kattoa. Lokakuussa tein hyllyt Hatsinan kirkon alttarille, että olisi tila kirkkokäsikirjalle ym. Inkerissä papille tarjoutuu monenlaisia töitä.

Lammas on keskeinen kristillinen symboli. Mutta silti pitää aina muistaa, kuka on uskon keskus: Jeesus Kristus.

Puškinin vanha alttaritaulu kehystetään ja laitetaan esille kirkon pääsisäänkäynnin yhteyteen. Se on osa Inkerin kirkon historiaa.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Ulkovenäläiset eivät halua tulla Äiti-Venäjälle
Venäjän ulkopuolella asuu noin 30 miljoonaa venäläistä. Suurin osa heistä on entisissä Neuvostotasavalloissa. Mm. Virossa ja Latviassa reilu neljännes asukkaista on venäläisiä. Presidentti Putin on houkutellut heitä palaamaan (tai tulemaan, suuri osa on syntynyt nyky-Venäjän ulkopuolella) Venäjälle. Mutta huonoin tuloksin: 12 viime vuoden aikana on tullut vain 800000. Presidentti Putin sanoi lokakuussa, että Venäjä on valmis kovinkin ottein puolustamaan venäläisiä, jotka asuvat ulkomailla. Toivottavasti ei Ukrainan-tyyliin.
2. Oma maa mansikka, muu maa puutarhamansikka
Venäläisten miljonäärien varoista vain alle neljännes (140 miljardia dollaria) on Venäjällä. 315 miljardia dollaria on ulkomailla. Presidentti Putin on kehottanut rikkaita tuomaan varansa Venäjälle, mutta huonolla menestyksellä. Yhdysvaltojen pakotteet aluksi toivat rahaa Venäjälle – pelättiin niiden takavarikoimista – mutta nyt suunta on kääntynyt toisinpäin: pelätään uusien pakotteiden heikentävän Venäjän taloutta ja kaiken varalta rahat on hyvä viedä pois maasta. Danske Bankin Viron-yksikkö on joutunut vaikeuksiin, kun on paljastunut, että se on ottanut vastaan ”epämääräistä” rahaa Venäjältä. Myös Nordeaa tutkitaan saman asian tiimoilta.
3. Uutta rajalla – taas kerran
Kun lokakuussa menin Venäjältä Viroon, Narvaan, Ivangorodin raja-asemalla rajavartija sanoi: ”Sano, että laput ovat loppu!”
Ihmettelin, mitkä laput. Tullijonossa näin yhdellä suomalaisella pienen lapun, jossa oli numero 1. Kysyin, mikä lappu oli. ”Tämän antoivat tuolla puomilla.” Ymmärsin, että lapussa oli autossa olijojen lukumäärä ja se piti antaa rajavartijalle, kun mennään Viroon.
Kun menin puomille, sanoin: ”Sanoivat, että ei ole lappuja!” Rajavartija ei ihmetellyt vaan päästi jatkamaan matkaa.
Aika tyypillistä venäläistä byrokratiaa: on systeemi, mutta kukaan ei ihmettele, jos se ei toimi tai sitä ei noudateta.
4. Saksalaista taikauskoa
Tein lokakuun lomamatkan Lufthansan lennoilla.
Lufthansalla ei ole koneissa penkkiriviä 13. Lieneekö kyseessä koneen valmistajan – Airbus – vai Lufthansan päätös. Marraskuussa lennän Lontooseen Finnairilla, pitää katsoa, onko siellä rivi 13.
Tutkimusten mukaan viidennes ihmisistä pelkää lentämistä. Ja syytä onkin, jos lennot ovat tuollaisen taikauskon varassa.
5. Väärä politiikka
Viroa piti Pietarin esikaupunkina Newt Gingrich eikä äskettäin kuollut John McCain.
6. Eläkeuudistus edelleen esillä

Radiossa on pyörinyt mainos, jossa kaksi miestä keskustelelee. Toinen kyselee, joko toinen on jäämässä eläkkeelle. ”En. Mitä pitempään teen töitä, sitä suurempi on eläkkeeni!” Sanoma on selvä: on hyvä tehdä töitä pitempään.

Suomessa ei ole enää pakollista eläkeikää, vaan voi itse päättää, milloin jää eläkkeelle. Ja mitä myöhemmin, sitä suurempi on eläke.

7. ”Mikä teksti tämä oikein on?”

Olin liturgina paikallisen kirkkoherran kanssa, saarnaajana oli suomalainen pastori.

Hän käytti Suomen kirkon käsikirjan tekstiä, kuitenkin 2. vuosikertaa, joka nyt on käytössä Inkerin kirkossa. Teksti oli sellainen, että sitä ei ole vanhassa suomalaisessa käsikirjassa, jota Inkerin kirkko käyttää – myös venäjänkieliset tekstit ovat suurelta osalta samat. Kirkkoherra kysyi minulta: ”Mikä teksti tämä oikein on?”

Vierailija ei ollut vieras, vaan oli käynyt jo vuosikausia – mutta ei vielääkään tiennyt, mitä tekstejä Inkerin kirkossa käytetään. Ihmettelen moista ”kovapäisyyttä”. Muistan, kuinka Seppo Suokunnas oli menossa saarnaamaan johonkin Inkerin seurakuntaan ja hän kysyi minulta, mikä on saarnateksti.

Perusperiaate: käytetään vanhan suomalaisen käsikirjan tekstejä, mutta vuosikerta on yhtä jäljessä suomalaisesta: kun Suomessa on nyt 3. vuosikerta, Inkerissä on toinen (syy on se, että kun Suomessa otettiin uusi kirkkokäsikirja käyttöön, hypättiin yhden vuosikerran yli, että voitiin aloittaa ensimmäisestä vuosikerrasta).

8. Ahneella on tietynlainen loppu

Vanha autoni on edelleen myynnissä. Autoliike pyysi siitä aluksi liian kovaa hintaa – 14990 euroa – eikä se mennyt kaupaksi. Hintaa on jo pari kertaa pudotettu, mutta autosta on tullut ”sitruuna”: kuka haluaa ostaa pitkään myynnissä olleen auton; siinä on varmasti jotain vikaa. Saa nähdä, koska ja millä hinnalla auto saa uuden omistajan. Mitään vikaahan siinä ei ole, vain paljon kilometrejä mittarissa.

9. Kaasua Eurooppaan

Kun menin lokakuussa lautalla Tallinnaan, näin merellä laivan, joka laskee Ust-Lugasta – Suomenlahden etelärannalla, lähellä Viron rajaa – Saksaan menevää kaasuputkea. Se maksaa monta miljardia euroa ja on halkaisijaltaan 80 senttiä ja pituudeltaan 1200 kilometriä. Putkea on tehty myös Pietarin ja Viron välillä, esimerkiksi aika lähellä Skuoritsan kirkkoa. Kyseessä on jo toinen putki, ensimmäinen menee Viipurin eteläpuolelta Saksaan.

10. Puut oli sahattu

Viime kirjeessäni oli kuva erikoisesta puukuormasta.

Seuraavalla viikolla puut oli pätkitty ja auto seisoj autotallin edessä. Jos kyse oli vaimon oveluudesta, se toimi.

Mikä oli todistettava

Muisti on todellakin heikentynyt.

Kirjoitin lentolippujen peruuttamismahdollisuudesta viime kirjeessä toisen kerran. Ensimmäisen kerran se oli kesän kirjeessä.

Asiaan on selitys: syyskuun kirje oli poikkeuksellinen eli kertoi Itä-Viron taisteluista vuonna 1944. Siitä puuttui eräitä ”osastoja” ja siksi en muistanut, mitä edellisessä kirjeessä oli – yleensä tulostan edellisen kirjeen ja katson siitä, mitä viimeksi kirjoitin.

Kun olin keskikoulussa, Suomeen tuli matematiikkaan ns. joukko-oppi. Silloinen matematiikan opettajamme ennusti sille lyhyttä elämää – ja oikeassa hän oli, muutaman vuoden jälkeen siitä luovuttiin.

Joukko-opissa tehtävän loppuun piti panna neliö □, mikä tarkoitti ”mikä oli todistettava”.

Muisti on siis huonontunut ☐.

Mistä palkkaa maksetaan

K-Rauta lopetti myymälänsä Pietarissa ja sen ympäristössä. Ne osti ranskalainen Leroy Merlin. Kävin Tallinnantien ”vanhassa K-Raudassa”. Etsin kylpyhuoneosastolta lavuaarin tulppaa, mutta en löytänyt. Menin infoon, jossa työntekijä selasi kännykkäänsä. Kysyin, mistä tulppia löytyisi. ”Kylpyhuoneosastolta” ja kännykän selaaminen jatkui. Totesin, että olin jo ollut siellä, mutta ei niitä siellä ollut. Kysyin toiselta työntekijältä kylpyhuoneosastolla. Hän neuvoi, mutta turhan epämääräisesti – ihan toiseen paikkaan.

Kolmas työntekijä osasi lopulta osoittaa oikean paikan, mutta ei sieltä oikean kokoisia tulppia löytynyt. K-Rauta oli kalliimpi kuin Leroy Merlin, mutta tavara oli laadukkaampaa ja valikoima parempi. Nyt sanotaan, että Leroy Merlin on nostanut hintojaan – sen väitettiin olleen 20 % halvempi kuin K-Rauta – kun kilpailija on poistunut markkinoilta.

Tuo työstään vähemmän kiinnostunut työntekijä toi mieleen ”Lokari-Laineen” – nimi tuli siitä, että hän alkoi tehdä autoihin sisälokasuojia, lokareita. Hänellä ei ollut siivoojia tehtaalla. Kun työntekijät valittivat, että eihän minua ole palkattu siivoamaan, Lokari-Laine vastasi: ”En minä ole palkannut sinua sotkemaankaan!”

Venäläinen palvelukulttuuri on aivan liian usein perintöä neuvostoajalta, jolloin myyjä oli ”kuningas” – piti olla hyvät välit heihin, että sai tiskin alta ”defisiittiä” eli tavaroita, joista oli pula. Ja lähes kaikesta oli pula.

Rengashuolia

Pienen ajan sisään kolmessa kesärenkaassani oli ongelmia.

Yhden ajoin asfaltissa olleeseen kuoppaan. Tuli sormenmentävä reikä kylkeen. Paikkautin renkaan Puškinissa. Aluksi kieltäydyttiin, mutta kun sanoin, että olette te ennenkin paikanneen kyljessä olleen reiän – se on laitonta – suostuttiin. ”Sanoin, että mieluummin ajan laittomasti paikatus vararengas kanssa kuin ilman vararengasta.

Ajoin liian hiljaa: jos olisin ajanut kovempaa, rengas ei olisi ehtinyt pudota asfaltissa olleeseen monttuun liian syväälle. Ajattelin parin päivän päästä ottaa montusta valokuvan, mutta se oli jo paikattu – taisi joku iso pomo saada myös ongelmia.

Toiseen takarengaaseen oli mennyt ruuvi. Huomasin sen käydessäni muissa asioissa Suomessa vakiokorjaamollani. Laitettiin ns. tubeless-paikka – jota yksi rengasliike väitti nykyään laittomaksi. Järjetön määräys, jos sellainen on. Tubeless-paikan saa tehtyä ottamatta rengasta vanteelta ja hyvin ne pitävät.

Kun olin menossa Imatralle pitämään jumalanpalvelusta, rengaspainevaroitin ilmoitti, että renkaissa ei ole oikeat paineet. Pysähdyin ja todellakin – aikaisemmin tuo painevarotin on hälyttänyt ilman syytä – toisessa takarengaassa oli vain 1.25 baria – olisi pitänyt olla 2.8. Venäjällä auton ”vakiovarustukseen” kuuluu kompressori. Täytin renkaan. Illalla katsoin Imatralle ja taas oli puoli baria kadonnut. Seuraavana aamuna oli enää 0.1 baria kadonnut ja kun tulin Helsinkiin, oli taas kadonnut vain 0.1 baria. Outo juttu: reikä pieneni itsestään. Rengas on jo loppuun kulunut eli vaihdan sen keväällä uuteen eli en käynyt korjaamaan sitä.

Viime joulukuussa huomasin – silloinkin renkaan kylkeen tuli reikä – että talvirenkaista katoaa nastoja. Yhdestä renkaasta oli jo lähes sata nastaa teillä tietymättömillä.

Otin yhteyttä Nokian Renkasiin. Vastaus oli aika outo: ”Pitää tutkia, onko renkaissa joku vika!” Vastasin, että maallikon järjen mukaan renkaissa on vika, jos nastat lähtevät.

Minulle ehdotettiin renkaiden toimittamista tehtaalle tutkimuksia varten. Se veisi ainakin pari viikkoa. Vastasin, että varmaan työnantaja hihkuu ilosta, kun kerron, että en nyt kuukauteen tee töitä, kun autossani ei ole renkaita.

Sovimme, että asia tutkitaan talven jälkeen. Pari kertaa meinasin ajaa ojaan, kun renkaissa ei ollut kunnon pitoa.

Huhtikuussa toimitin kaksi rengasta tutkimuksiin. Kesäkuussa tuli tieto, että renkaat toden totta olivat vialliset ja saisin uudet ilmaiseksi. Mutta toisetkin kaksi pitäisi toimittaa tutkittavaksi. Nämä jälkimmäiset sain vasta lokakuussa hyvitettyksi.

Kummallista toimintaa. Tarjouduin käymään tehtaalla tutkimuksissa, mutta vastaus oli: ”Meillä ei ole täällä mahdollisuutta ottaa renkaita vanteelta!” Kummallinen rengastehdas.

Mitä olisi pitänyt tehdä? Ehdollinen kauppa: olisin mennyt Vianorin liikkeeseen – Nokian Renkaat omistaa Vianorin – ja olisi vaihdettu uudet renkaat alle, mutta lasku olisi pantu maksuun vain siinä tapauksessa, että renkaissa ei olisi ollut vikaa (mikä on looginen mahdottomuus).

Että osataan sitä Suomessakin hoitaa asioita huonosti ja hitaasti. Mitään selitystä nastojen katoamiseen en saanut, vaikka kysyin sitä useamman kerran.

Vaihdan tällä viikolla talvirenkaat alle. Ne ovat Nokian 9, edelliset olivat Nokian 8. Katsotaan, josko nastat nyt pysyvät.

Sen verran hyödyin asiassa, että sain ajettua yhden talven ”ilmaiseksi” – nyt minulla on taas ihan uudet talvirenkaat. Ja sain 50 euron välirahalla uudemman malliset renkaat – tosin auton piti alun perinkin tulla Nokian 9-renkailla.

Ilmainen matka

Olin lokakuussa Etelä-Ranskan lämmössä – useana päivänä oli noin +25.

Ostin liput SuperSaver-palvelun kautta. Harmitti, kun hinta oli alun perin 206 euroa, mutta erilaisten lisien jälkeen se oli yli 300 euroa. Päätin, että jatkossa ostan liput suoraan lentoyhtiöstä – silloin ei tule erilaisia hallintomaksuja.

Koko loman ajan minulla oli tuntu, että paluumatkassa on jotain ”vikaa”. Keskiyöksi sain viestin ”matkatoimistoltani”, että se on muuttanut maanantain paluulentoni illasta aamuun. Kun sääennusteen mukaan olisi sateinen päivä, ajattelin, että voin lähteä paluumatkalle jo vähän aikaisemminkin.

Välilasku on Frankfurtissa. Teen aina samoin: menen heti katsomaan, mistä jatkolento lähtee, vaikka sen lähtöön olisi paljonkin aikaa. Nyt ei ollut kuin noin tunti.

Kun tulin uudelle lähtöportille – joita Frankfurtissa taitaa olla pitkälti yli sata useassa eri terminaalissa – siellä kysyttiin, haluaisiko joku vaihtaa iltalentoon, koska päivälento oli ylibuukattu = myyty liikaa lippuja.

Meni tiskille ja sanoin, että voisin vaihtaa iltalentoon, koska se oli alun perinkin tarkoitus. Lufthansa maksoi minulle – ja neljälle muulle vaihtajalle – 400 euroa. Eli jäin plussan puolelle ja palasin Helsinkiin alkuperäisen aikataulun mukaan.

Jumala johdattaa pienissäkin asioissa.

Saksalaiset pelkäsivät metsää

Kaksikin seurakuntalaista on äskettäin kertonut minulle, kuinka he myivät saksalaisille sotilaille sodan aikana marjoja, koska ”saksalaiset pelkäsivät metsää”.

Saksassa ei oikeastaan ole metsiä. Paikat, joissa puita kasvaa, olisivat meistä lähinnä puistoja. Niinpä saksalaiset eivät osanneet sotia metsissä. Lapissa saksalaisilla oli kolme (vajaamiehistä) divisioonaa: Vuoristoarmeijakunta Norwegen, SS-divisioona Nord ja 169. divisioona. Tarkoitus oli valloittaa Murmansk, mutta saksalaiset eivät pystyneet juurikaan etenemään. Selitykseksi on usein annettu joukkojen liian pientä kokoa, mutta uskon, että ehkä jopa suurempi syy oli se, että ei osattu sotia metsässä – vaikka Vuoristoarmeijakunta oli valiojoukko, jossa oli itävaltalaisia.

Itse asiassa Saksa ei valloittanut Ukrainaa ja Valko-Venäjää kuin pieneltä osin: tiet ja kylät. Metsät jäivät partisaaneille.

Olisi ollut yhtä järjetöntä lähettää suomalaisia korpisotureita kenraali Rommelin avuksi Pohjois-Afrikan aavikkosotaan. Mutta eipä Hitler muulloinkaan välittänyt tosiasioista. Olen usein miettinyt, mihin Hitler aikoi pysäyttää itärintaman etenemisen: Ural oli vasta läntistä Neuvostoliittoa.

Saksalaisia metsiä Münchenin lähellä. Valokuva on otettu lentokoneesta, siitä huono kuvanlaatu.

Lähdössä Suomeen

Eräs lähetti on ensi kesänä lähdössä Suomeen.

Minä ja Arvo Survo olemme poikkeuksellisia lähettejä: me emme ole pitäneet ns. kotimaankausia, koska emme ole kokoaikaisesti Venäjällä. Melaset ovat ensi kesänä tulossa pitemmäksi ajaksi Suomeen, kun he ovat kokoaikaisesti Krasnojarskissa.

Lupasin viedä tuon lähetin tavaroita erään suomalaisryhmän kyytiin, vietäväksi Suomeen. Venäjällä asunnot ovat kalustettuja eli huonekaluja ei tarvitse kuljettaa rajan yli kuin poikkeustapauksissa. Mutta

monenlaista sitä kertyy vuosien mittaan. Minun huoneeni Tuutarin kirkolla on onneksi pieni eli paljon tänne ei tavaraa saa sopimaan.

Jäin miettimään, mitä minä vien Suomeen, kun aikanaan työ täällä Venäjällä loppuu. Nykyistä kautta on vajaa kaksi vuotta jäljellä, saa nähdä, mitä sen jälkeen tapahtuu. Periaatteessa voisin silloin jäädä jo eläkkeellekin.

Pyhäinpäivän tilastoja

Olin 1.11. Tallinnassa. Siellä sanottiin, että tänään on kuolleiden muistopäivä. Käytän Eestin kirkon kalenteria ja siinä 1.11. on pyhäinpäivä ja 2.11. kaikkien kuolleiden muistopäivä.

Suomessa pyhäinpäivä muutettiin vietettäväksi 30.10.-6.11. välisenä aikana vuonna 1955, mutta jo 1700-luvulla se oli Ruotsissa – johon Suomi silloin kuului – siirretty seuraavaan sunnuntaihin.

Inkerin kirkossa vain harvoin – joulua ja pääsiäisenä lähinnä – on järkevää pitää useampia jumalanpalveluksia viikossa – matkat ovat usein hankalia – niinpä täällä pyhäinpäivää yleensä vietetään marraskuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Olin toimittamassa aamujumalanpalvelusta Puškinissa – siellä oli viimeisen vuoden aikana kuollut 9 seurakuntalaista, joista olin käynyt katsomassa kahta.

Päiväjumalanpalvelus oli Tuutarissa, jossa oli vain yksi kuollut.

Kirkkoherra Viktor Vorontsov kertoi, että Hatsinassa oli kuolleita 35 – siis suunnilleen sama määrä, mitä käymme kylillä katsomassa seurakuntalaisia.

Muistan, kuinka eräässä pääkaupunkiseudun seurakunnassa oli 276 kuollutta, kun kysyin asiaa suntuolta.

Suuret erot kertovat lähinnä seurakuntien kokoeroista. Mutta sekä Puškinin että Hatsinan luku on noin 10 prosenttia seurakunnan väkimäärästä. Inkeriläisvanhukset kuolevat, ikävä kyllä heidän tilalleen ei ole tullut vastaavassa määrässä nuorempia seurakuntalaisia.

Tieto lisää tuskaa

Venäjän valtiollinen mielipidemittaustoimisto kysyi ihmisiltä Stalinin ajan vainoista. 47 % 18-24-vuotiaista kuuli asiasta ensimmäisen kerran!

Koko väestöstä 80 % tunsi vainot ja yli 45-vuotiaista 88.5 %.

Yli kolmannes sanoi, että joku perheen jäsen oli karkotettu, teloitettu tai tuomittu syyttömänä.

Toivottavasti vanha sananlasku ei pidä paikkaansa: Jos historiaa ei tunneta, on vaara, että se toistetaan. Virallisessa historianopetuksessa on viime aikoina selkeästi haluttu olla hiljaa lähihistorian ikävistä vaiheista.

Piispa sai jatkoaikaa

Lokakuussa kokoontunut Inkerin kirkon kirkolliskokous päätti, että piispa Aarre Kuukauppi voi jatkaa 70-vuotiaaksi asti. Kirkkojärjestyksessä eläkeikä on 67 vuotta, joka Aarrella olisi tullut pian täyteen.

Iso kysymys on terveys: Aarren polvet ovat kuluneet ja oikeastaan pitäisi mennä leikkaukseen. Rukoillaan hänelle terveyttä ja voimia raskaaseen tehtävään.

Rukouskalenteri

Sley julkaisee muutaman kerran vuodessa rukouskalenterin. Uusin postitetaan kirjepostissa tämän kirjeen mukana.

Sähköpostilistalaiset voivat olla yhteydessä Sinikka Ahvenaiseen, sinikka-ahvenainen@sley.fi, saadakseen kalenterin.

Rukous on hyvin tärkeää lähetystyössä. Toki rahaakin tarvitaan, mutta lopulta työn tulos on riippuvainen Jumalan siunauksesta ja varjeluksesta.

Kirje vai kirja

Inkerin murteessa on joskus pieniä eroja suomen kirjakieleen.

Esimerkiksi usein sanotaan ”kirja”, kun tarkoitetaan ”kirje”. Näistä minun kirjeistäni alkaa näköjään tulla kirjoja. Nytkin jäi iso nippu muistiinpanoja odottamaan seuraavia kirjeitä.

Huumori on välttämätöntä

Hollanti karkotti neljä venäläistä epäiltynä vakoilusta. Yhdellä heistä oli mukanaan taksikuitti vakoiluorganisaation päämajasta Moskovan lentokentälle.

Muutammat muut jäivät kiinni, kun heidän autonsa oli rekisteröity vakoiluorganisaation osoitteeseen – silloin miliisi ei pysäytä ja sakota. Venäjällä eri virkamiehillä on omat rekisterikilpensä. Esimerkiksi A123AA on Pietarin kaupungin työntekijä. Kun autossa on ”vakoojan kilvet”, ei miliisi pysäyttele. Mutta internetistä saadaan selville työnantaja...

Vakoojista on tullut kertakäyttötavaraa – Eurooppa on niin täynnä videokameroita, että jos vain on aikaa, sinut kyllä löydetään jostain videosta. Ja jos olet internetissä, kaikki siellä oleva materiaali löytyy.

Jos vakoojaa voi käyttää vain kerran, ei kannata uhrata kovin paljoa koulutukseen.

Näiden vakoojien kunniaksi on sanottava, että heillä ei juurikaan ollut materiaalia internetissä – mikä herätti länsimaisissa tutkijoissa heti epäilyksiä.

Englantilainen ministeri sanoi: ”Meitä saattaa naurattaa tällainen ammattitaidottomuus, mutta pitää muistaa, mistä lopulta on kysymys!”

Venäläisiä erikoisuuksia

Venäjällä kännykän näyttöön tulee mainoksia. Jos painat nappainta ”avaa” se tarkoittaa, että hyväksyt tarjouksen. Pitää painaa näytön alareunassa oikealla olevaa nappainta: palaa/takaisin, silloin mainos häviää näytöltä.

Kuinkahan moni on tullut ”vahingossa” tilanneeksi jotakin ihan turhaa...

Tavaraa kaivataan

Tuutarin kirkolla ei ole varsinaista lämmitysjärjestelmää ns. asuntopuolella.

Kirkkosalissa on ilmalämpöpumppu ja asuntopuolen isossa huoneessakin on sellainen, mutta emme käytä sitä jatkuvasti – pitää säästää sähköä.

Minun huoneessani on vain irtopatteri. Tulen sen kanssa hyvin toimeen ja jos tulee todella kylmä, voin kytkeä päälle myös lämpöpötkän.

Patterini on termostaattiohjattu – voin asettaa lämpötilaksi esimerkiksi 21 astetta ja patteri lakkaa lämmittämästä, kun lämpötila on saavutettu. Termostaattiohjattuna myydään myös sellaisia pattereita, joissa on tehonsäätö. En etsi sellaista, vaan sellaista, jossa on lämpötilaohjaus – käytännössä siis näyttö, johon tulee astemäärä ja yleensä myös kaukosäädin.

Olen etsinyt monta vuotta tuollaista termostaattipatteria. Nykyinen on LIDL:istä, mutta sielläkään niitä ei ole enää ollut.

Jos tiedät, mistä löytyisi termostaattiohjattuja sähköpattereita – pistorasiakytkennällä – laita tietoa, niin ostan.

Pieni opetuksen sana

Enkeli sanoi minulle: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle.” Ja hän jatkoi: ”Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.” (Ilm 19:9)

Olin lokakuussa kiertämässä Kupanitsan kyliä. Kun olin lähdössä eräästä kodista, talon emäntä tuli saattamaan minua ulko-ovelle. Silloin hän kertoi tapauksen lapsuudestaan.

Perheen vanhus oli ollut uunin ”pankolla” lepäämässä. Hän tuli sieltä ja sanoi: ”Minulle tuli lippu!” ja näytti tyhjää kättään. Nuoremmat ajattelivat, että ehkä mummon pää on mennyt sekaisin.

Pian vanhus jatkoi: ”Minut kutsuttiin taivaaseen!” Kymmenen minuutin kuluttua hän kuoli.

Seurakuntalainen sanoi: ”Kunpa minäkin saisin lähteä tuolla tavalla!”

Vanhus tiesi, mihin hän oli matkalla ja kuka hänet oli kutsunut.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkon talous – omavaraisuus on valtaosissa seurakuntia hyvin kaukana
- Turvallisuutta tien päälle – kohta alkavat liukkaat talvikelit. Ikävä kyllä suuri osa venäläisistä autoilijoista on sitä mieltä, että 5 metriä riittää hyvin turvaväliksi 90 kilometrin nopeudessa, joka on Venäjällä nopeusrajoitus taajamien ulkopuolella. Päivä, jolloin ei näe yhtään kolaria, on harvinaisuus.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista.
- Suomen kirkon hengellinen uudistuminen

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2017:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
-
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.